

Aan den Welde Heer.

G. Rutgers.

1905-1946.

bij syn afscheid 17 Januari.

G.

Hoog geachte Meester Rutgers,
hoort ons evenjes hier aan!

Nu U weldra van ons heen gaat,
wilken wij iets zeggen gaan.
Heel eenvoudig zijn de woorden,
maar ze zijn oprecht gemeend.

Ieder woord komt uit het hart van
de acht meisjes, hier vereind!

R.

Zijn de woorden wel te vinden
voor het vele, dat U deed?

Neen, no iets, dat is onmoog'lyk!

Maar niet één, die ooit vergeet
dat, wat meester ons gebracht heeft,
dat blijft levenslang ons bij.

U stond door Uw mede leven
oud en jong oprecht ter zij!

U

U begreep de kinderhartjes,
want het kind ging U aan 't hars
U schonk vreugde aan Uw kindren,
troosste hen bij leed en smart.
U keek in die kinderoogjes,
omdat U begreep het kind.
En weest overtuigd Heer Rutgers,
Teder kind heeft U bemind!

T.

Waren wij er soms ondeugend?
Toe, vergeef ons dat dan maar!
Ja, wij zien het in Uw ogen,
Gij vergeeft Uw kinderschaar!
Hoeveel wijne, goede lessen
hielde gy ons, Uw kind steeds voor
Door Uw wijne, goede lessen
slaan wij ons het leven door!

G.

En nu gaat U van ons heden,
Uw pensioentijd breekt nu aan.
Meester Rutgers, ooch, U weet het.
Wij riep U niet gaarne gaan!
Maar zo gaat het in het leven,
Uw tijd van rusten is thans daar.
Maar wij blijven in gedachten
Vast en reker bij elkaar!

E.

Heel uw leven was een streven
Tot de welvaart van het kind
Heel Vroomshoop weet, U, heer Rutgers
was een echte kindervriend!
U was Meester, als een Meester
voor in kinderschaar moet zijn!
Door uw innicht, uw besturen
Schonk gij ons veel zonneschijn!

R.

Rechts door zee, zo was Uw leven.
U hield niet van draaierij!
Geen "Jan Salie's" was Uw leuze.
't Hoofd omhoog stemde U bly;
't Hoofd omhoog; ja. op den Heere,
was Uw oog getrouw gerichts
Hij schonk U de kracht in 't leven,
tot heil van ons, te doen. Uw plicht.

S.

Meer dan veertig lange jaren
leefde U in ons Vroomshoop.
Menigeen, die riek ter neer lag
kreeg door U weer moed en hoop.
Arme mensen ging gy steunen,
dat was Meesters harste wens!
Meester leefde naar "den c Meester!"
Meester leefde steeds als mens.

C

Vijf jaar voorlog bracht ellende.
Alles was zo schaars, niet waar?
Meester kreeg het ook benauwd hoor!
Maar hij speelde het wel klaar!

R.

Naar de boertjes trok dan meester,
en hij nam de melkkan mee!
en als meester kwam verschijnen,
rei geen enkle boer van „nee”!

U.

Aan de „kant” gaat U nu wonen,
dat staat ons niet heel erg aan!
Maar wij weten, straks trekt meester
Vast wel op de kom weer aan!

T.

Voorlopig dus aan 't buitenkantje;
als het lang duurt, reken maar
trekken wij U naar de kom toe!
Vast en zeker: Waar is waar!!

C.

"Geniet Uw rust," geachte meester,
is een wens van ons uit 't hart.
Rust en welvaart in Uw leven,
vrij van zorg en vrij van smart!

E.

Heel vroomshoop en ver daar buiten
drukt opeerht thans Meesters hand!
Dank voor 't vele, viele goede,
wat heer Rutgers bracht tot stand.

R.

Meester, als gy straks terug blickt,
dan kunt gy tevreden zijn.

"Geniet Uw rust nog tal van jaren"
is de wens van groot en klein.

S.

Dat de Goede God U neegne,"
is de wens der vriendenschaar.

"Leve onre besse Meester!"

Leef gelukkig, jaar op jaar!

Aangeboden door
in achttal oud leerlingen.

- C. Engeltje Keddeman.
- R. Martha van Ulst.
- u. Teuntje van Lohuizen.
- t. Yannie Westera.
- g. Annie van Lohuizen.
- e. Roelie c Hellenberg.
- n. Ria de Groot.
- s. Geesje Klaren.